

نقش دانش بومی در تولید محصولات ارگانیک

انسیه جعفری منش

دانشگاه تهران

ensieh.jafari@gmail.com

مصرف هزاران تن انواع مواد شیمیایی صنعتی در حوزه کشاورزی تحت عناوین کودهای شیمیایی و آفت کش ها شرایط مخاطره آمیزی را برای جامعه فراهم می آورد که آثار باقیمانده سموم و مواد شیمیایی و تهدید سلامت جامعه مصرف کننده از آن جمله اند. هدف مطالعه حاضر بررسی نقش دانش بومی در تولید محصولات ارگانیک می باشد و روش بررسی توصیفی-تحلیلی بوده و برای جمع آوری اطلاعات از شیوه های کتابخانه ای، اینترنتی و اسنادی استفاده شده است. بهره گیری از «خرد تجربی انباشته و تاریخی» بهره برداران محلی، که اصطلاحاً دانش بومی نام گرفته است، این امکان را فراهم می سازد که در فرایند تعیین نیاز و طراحی فناوری های متناسب و به کارگیری آن، مردم محلی و دانش آنها را عملاً در مسیر توسعه متوازن و پایدار به مشارکت بطلبیم. یکی از راهکارهای عمده نیل به توسعه پایدار در جوامع روستایی، توجه کافی و لازم به دانش بومی یا دانش محلی روستاییان است. در پایان باید اعتراف کرد که طراحان برنامه های توسعه و کارگزاران عرصه تحول، هرگز به دانش و مهارت های بومی و رایج در نظام های سنتی تولید در جوامع روستایی و عشایری، به طور لازم و کافی تسلط نیافته اند.

واژه های کلیدی: دانش بومی، کشاورزی ارگانیک، توسعه پایدار